

[Behnke]

Når jeg har sagt i dag, at det kan blive mere end 90 mia. kr., gentager jeg blot, hvad vores politiske ordfører, fru Pia Kjærsgaard, sagde under åbningsdebatten, at hvis regeringen vælger Socialdemokratiet som samarbejdspartner i forbindelse med finanslovsforslaget, så vil vi i form af ændringsforslag have endnu flere ideer end til 90 mia. kr. Det er blot begyndelsen. Det er præcis, som formanden for Handelskammeret, Klavs Olsen, har sagt. Vi skal have sparet meget på den offentlige sektor. Vi skal have den reduceret meget kraftigt, og hans bud på 300.000 personer over 5-6 år er såmænd ikke helt ved siden af.

Men vi glæder os til samtalerne med finansministeren. Som finansministeren forhåbentlig her i anden omgang har fået indtryk af, er der masser af steder, hvor der kan findes besparelser på finansloven, og vi glæder os til at diskutere dem med ministeren.

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes blot, jeg kort vil korrigere hr. Bollmann, der har påstået, at Det Radikale Venstre tidligere kun har forlangt nedskæringer på finansloven i form af besparelser på forsvaret. Det passer ikke, hr. Bollmann. Sidste år foreslog vi bl.a. et par hundrede millioner kroners nedskæringer inden for trafikområdet. Det var, så vidt jeg husker, Kastrup Lufthavns anlægsudgifter, der blev beskåret. Så det vil jeg godt korrigere.

Til fru Helle Degn synes jeg i og for sig det er rimeligt at sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig er med på de besparelser, som er fremlagt inden for undervisningsområdet.

Vi synes egentlig ikke, det er så urimeligt, at de mest ressourcerstærke af de unge selv betaler nogle få hundrede kroner af et uddannelsesforløb, som måske koster et sted mellem en halv og en hel million kroner. Det klarer de såmænd nok, uden at det kan kaldes et anslag imod vores uddannelsesvæsen.

Hr. Dohrmanns indlæg er urimeligt. Nu har Fremskridtspartiet i årevis kritiseret andre for manglende sparevilje, og det eneste konkrete, vi så hører fra hr. Dohrmann, er et udgiftskrævende forslag om mere politi ved grænsen. Det er ynkeligt.

Hr. Behnkes forhøjelser af den skattefri bundgrænse er også et udgiftskrævende forslag. Med hensyn til de øvrige besparelser, vi

har hørt om, er der altså langt til 11 mia. kr. fra de ting, der kunne være realiteter i, som hr. Behnke nævnte nu.

Bollmann (CD):

Ligesom i første runde vil jeg starte med fru Kirsten Lee. Jeg beklager, at jeg glemte at sige, at Det Radikale Venstre i sin tid var med til at forsinke den meget fornuftige udbygning af lufthavnen. Det ved jeg godt at de har et medansvar for. Jeg husker også tydeligt, at det i hvert fald ikke var cykelstjerne, de bremsede, men det er så et helt andet spørgsmål.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg har fuld forståelse for, at man ikke kan nå at svare på alle spørgsmål, og at vi har nu et par måneder til at få dyrket de ting, og det vil vi så følge op.

Der har ikke mindst i anden runde været talt meget om afbureaukratisering og besparelser på administration rundt omkring.

Dér vil jeg da godt provokere en lille smule ved at spørge – jeg ved ikke, hvem der vil svare på det, om nogen overhovedet vil – om det egentlig kun er i den offentlige sektor, at der er for meget bureaukrati og for meget administration. Jeg ved godt, at vi ikke her i Folketinget eller i ministerierne kan tage stilling til, hvor meget der skal være i private virksomheder, men jeg er overbevist om, at der også mange steder inden for det private erhvervsliv kan foretages en vis rationalisering.

Jeg synes, det er forkert, at man hele tiden sætter den private og den offentlige sektor op imod hinanden. Det har en del ordførere tendens til. Jeg føler mig helt overbevist om, at ingen af de to sektorer egentlig kan fungere uden den anden. Derfor er det, det må dreje sig om, et fornuftigt samspil.

Når man så i øvrigt har læst dagspressen de senere dage, så står der, at både CD og Kristeligt Folkeparti skulle være særlig ombejlede, ikke mindst i dag i forbindelse med finansloven. Nu kan jeg ikke rigtig huske, hvordan det er mere privat at være ombejlet, men i hvert fald politisk må man sige, at det er rart at være ombejlet. Men hvis jeg husker rigtigt – og jeg tror, min hukommelse i hvert fald på det område er god nok – så plejer det at være sådan, at når man bejler til en, så har man en lille eller måske en lidt større present med, og det ser vi da frem til.